

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011708
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8121011708.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Lucie Bašistovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.06.2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/83//2021 zo dňa 06.09.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému

A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom
D. E. XXX/XX, D. F.,
okr. C.,

u k l a d á:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri rovnosti poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného A. B. vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona, a to na tom skutkovom základe, že

- v období od mesiaca novembra 2020 doposiaľ si v F. a inde úmyselne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť na svojho mal. syna G. C. B., nar. X.XX.XXXX, a to aj napriek tomu, že táto povinnosť mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 28P/159/2018 zo dňa 19.12.2018 s právoplatnosťou dňa 2.1.2019, a to tak, že na jeho výživu mal mesačne prispievať sumou 70,- Eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku, čím takto za uvedené obdobie na výživné H. I. dlhuje sumu najmenej 2.296,- Eur, pričom bol v posledných 24 mesiacoch za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 15T/28/2019 zo dňa 10.12.2019

s právoplatnosťou 31.12.2019, ktorým mu za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona bol určený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Za to mu súd podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri rovnosti poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 54 Tr. zákona uložil trest povinnej práce vo výmere 240 (dvestoštyridsať) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť uhradiť dlžné výživné poškodenej H. I., nar. XX.XX.XXXX v F., trvalé bytom J. XX, F., do jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste písomne odôvodnené odvolanie aj okresný prokurátor. V jeho dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku a podstatných dôvodov, ktoré viedli okresný súd k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu, uviedol, že s týmto odôvodnením rozhodnutia súdu sa nestotožňuje a nepovažuje ho za dôvodné. Obvinený sa neplnenia vyživovacej povinnosti voči svojmu maloletému synovi G. C. B. dopustil za obdobie od mesiaca november 2020 doposiaľ, pričom za neplnenie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k rovnakému maloletému synovi už bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15T/28/2019 zo dňa 10.12.2019, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal 04.07.2020. V páchaní žalovaného skutku teda pokračoval už 4 mesiace po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Súčasne poukázal aj na to, že obžalovaný bol po podaní obžaloby v tejto trestnej veci za obdobnú činnosť odsúdený aj trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/54/2022 zo dňa 03.11.2022 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 8 mesiacov, ktorý v čase konania hlavného pojednávania dňa 06.09.2023 stále vykonával. Od podania obžaloby na obžalovaného dňa 28.10.2021 do ostatného pojednávania vo veci dňa 06.09.2023 uplynula doba necelých 2 rokov, počas ktorých obžalovaný si naďalej na maloletého neplnil vyživovaciu povinnosť ani čiastočne, čím svoj dlh na výživnom v čase podania obžaloby niekoľkonásobne prevýšil, za celé obdobie neprejavil žiadnu iniciatívu smerujúcu aspoň k čiastočnému plneniu vyživovacej povinnosti, ani k zníženiu dlhu na výživnom a to aj napriek tomu, že na hlavných pojednávaniach konaných dňa 17.06.2022 a 28.10.2022 opakovane uvádzal, že pracuje vo firme K. F., D. L., kde mal mať možnosť sa po osvedčení sa v práci získať trvalú prácu, z ktorej by si mohol plniť vyživovaciu povinnosť. Uvedené tvrdenia obžalovaného v kontexte toho, že aj napriek nejakému príjmu si nezačal plniť vyživovaciu povinnosť na maloletého syna, nedostavoval sa na hlavné pojednávania a naopak bol v tomto období odsúdený taktiež za neplnenie vyživovacej povinnosti na iné dieťa, teda vyznievajú značne nedôveryhodné a pochybné a preto sa nestotožňuje s postupom súdu, ktorý bez ďalšieho overenia u potencionálnych zamestnávateľov sa uspokojil s písomnými príslubmi zamestnania, ktoré predložil obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2023 v čase, keď ešte vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody. Účelom trestu má byť zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasné odradenie iných od páchania trestných činov. Uložením trestu odňatia slobody nespojeného s obmedzením osobnej slobody nie je možné takýto účel dosiahnuť, keďže obžalovaný - otec maloletého dieťaťa si už z predchádzajúcich odsúdení nechal ponaučenie, nezmenil prístup k plneniu vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa. Doterajšie tresty nespĺnili u obvineného zákonom požadovaný účel, preto je toho názoru, že účel trestu by mal byť dosiahnutý uložením trestu spojeným s odňatím slobody. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dostatočne neprehodnotil všetky preukázané dôkazy prípravného konania, ako aj hlavného pojednávania a pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného A. B. rozhodol nesprávne. Preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/83/2021 a obžalovanému A. B. uložil primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe včas podaného odvolania, oprávnenou osobou, postupoval krajský súd v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku (obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, pričom súd prvého stupňa jeho vyhlásenie o vine riadne prijal a odvolanie bolo podané len čo do výroku o treste) preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o druhu a výmere trestu a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o odvolaní napadnutom výroku o druhu a výmere trestu v posudzovanom prípade.

Okresný súd správne ustálil existenciu rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa (§ 36 a § 37 Tr. zákona), v nadväznosti na to tiež v súlade so zákonom (§ 38 ods. 2, 8 Tr. zákona) určil trestnú sadzbu, v rámci ktorej potom aj určil druh a výmeru trestu v zmysle základných hľadísk jeho kritérií podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona z jeho pohľadu pre naplnenie účelu trestu zohľadňujúc pritom aj pravidlo (§ 34 ods. 3 Tr. zákona), že trest má postihovať len páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Zohľadňujúc doposiaľ uvedené v súhrne, krajský súd konštatuje, že v danom prípade, aby mohol konštatovať záver, že trest tak, ako bol uložený okresným súdom - a to trest povinnej práce vo výmere 240 hodín za súčasného uloženia povinnosti pre obžalovaného uhradiť dlžné výživne - je trestom zákonným, ktorý zodpovedá plne zásadám pre ukladanie trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, okolnosti, za ktorých sa skutku dopustil, ako aj samotnú osobu obžalovaného, mal za to, keďže trest uložený okresným súdom považoval za neprimerane mierny, že bolo na mieste uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, čo bol aj dôvod pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku vo výroku o treste postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné na tomto mieste uviesť, že si v celosti osvojil argumentáciu okresného prokurátora prednesenú v rámci písomne odôvodneného odvolania.

Je preto na mieste opäť rekapitulovať, že obžalovaný sa neplnenia vyživovacej povinnosti voči svojmu maloletému synovi G. C. B. dopustil za obdobie od mesiaca november 2020 doposiaľ, pričom za neplnenie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k rovnakému maloletému synovi už bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15T/28/2019 zo dňa 10.12.2019, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal 04.07.2020. V páchaní žalovaného skutku teda pokračoval už 4 mesiace po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Rovnako platí, že obžalovaný bol po podaní obžaloby v tejto trestnej veci za obdobnú činnosť odsúdený aj trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/54/2022 zo dňa 03.11.2022 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 8 mesiacov, ktorý v čase konania hlavného pojednávania dňa 06.09.2023 stále vykonával. Od podania obžaloby na obžalovaného dňa 28.10.2021 do ostatného pojednávania vo veci dňa 06.09.2023 uplynula doba necelých 2 rokov, počas ktorých obžalovaný si naďalej na maloletého neplnil vyživovaciu povinnosť ani čiastočne, čím svoj dlh na výživnom v čase podania obžaloby niekoľkonásobne prevýšil, za celé obdobie neprejavil žiadnu iniciatívu smerujúcu aspoň k čiastočnému plneniu vyživovacej povinnosti, ani k zníženiu dlhu na výživnom a to aj napriek tomu, že na hlavných pojednávaniach konaných dňa 17.06.2022 a 28.10.2022 opakovane uvádzal že pracuje vo firme K. F., D. L., kde mal mať možnosť sa po osvedčení sa v práci získať trvalú prácu, z ktorej by si mohol plniť vyživovaciu povinnosť.

Správne potom uzatvára okresný prokurátor, že tvrdenia obžalovaného počas celého dokazovania, najmä na hlavnom pojednávaní v kontexte toho, že aj napriek nejakému príjmu si nezačal plniť vyživovaciu povinnosť na maloletého syna, nedostavoval sa na hlavné pojednávania a naopak bol v tomto období odsúdený taktiež za neplnenie vyživovacej povinnosti na iné dieťa, teda vyznievajú značne nedôveryhodne a pochybne a preto sa nestotožňuje s postupom súdu, ktorý bez ďalšieho overenia u potencionálnych zamestnávateľov sa uspokojil s písomnými príslubmi zamestnania, ktoré predložil obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2023 v čase, keď ešte vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd za tým účelom, osvedčujúc a dopĺňajúc argumentáciu okresného prokurátora na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.06.2024 doplnil dokazovanie prečítaním úradného záznamu z dňa 13.06.2024, z ktorého malo pôvodne vyplynúť, že obžalovaný A. B. podľa personalistiky Základnej školy D. F. ul. M. X, mal pôvodne na základe dohody o vykonaní práce od 22.04.2024 do 30.04.2024 vykonať drobné stavebné práce, za čo mala byť poskytnutá odmena 144,- eur. Táto informácia však následne bola totožnou pracovníčkou uvedenej základnej školy opravená tak, že došlo k nedorozumeniu a tieto práce mal pre túto základnú školu vykonať otec obžalovaného a preto naďalej platí písomné vyjadrenie označenej základnej školy zo dňa 31.05.2024, z ktorého plynie, že obžalovaný A. B. nebol nikdy v minulosti a ani v súčasnosti zamestnancom označenej základnej školy. Súčasne bola prečítaná aj písomná odpoveď spoločnosti N. K. K. D., z ktorej plynie, že obžalovaný nie je zamestnancom tejto spoločnosti. Napokon bolo prečítané oznámenie poškodenej H. I., ktorá svojím písomným podaním zo dňa 21.05.2024 oznámila tunajšiemu krajskému súdu, že zo strany obžalovaného A. B. nedošlo k úhrade dlžného výživného a to ani v jeho časti. Napokon zo správy doručenej Okresnému súdu Prešov ešte dňa 09.03.2023, ešte pred ukončením dokazovania na čl. 111 pôvodné tvrdenie obžalovaného, že má možnosť byť zamestnaný v spoločnosti K. F., D. L. XXX, vyplynulo, že obžalovaný zamestnancom tejto spoločnosti nie je, ani nebol.

Za danej dôkaznej situácie je zrejmé, že obžalovaný v minulosti sa dopúšťal totožného protiprávneho konania, preto niet dôvodu v danom prípade mu veriť, aby už v tomto prípade sa takým spôsobom poučil a aby sa tohto konania totožného, teda neplnenia si vyživovacej povinnosti, aby sa ho vyvaroval a už nedopúšťal. Obžalovaný len účelovo tzv. „naťahoval čas“ predkladaním rôznych písomných príslubov od potencionálnych zamestnávateľov, kde však nikdy v minulosti a v čase rozhodovania krajského súd zjavne nepracoval. Napokon jedným zo stabilných období, kedy si obžalovaný vôbec plnil vyživovaciu povinnosť bolo obdobie počas výkonu trestu odňatia slobody zrážkami zo mzdy, pokiaľ bol zaradený do práce.

Z tohto pohľadu preto krajský súd má za to, že v danom prípade okresný súd predovšetkým nesprávne, ako neprimerane mierny, určil ako druh trestu, ako trestu povinnej práce vo výmere 240 hodín, predchádzajúce tresty obžalovanému ukladané za totožnú trestnú činnosť boli vždy predsa ukladané ako trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, pokiaľ tieto nevedli k jeho náprave, niet rozumného dôvodu pre záver, že práve teraz popri výkone trestu povinnej práce sa obvinený riadne zamestná, začne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči dvom deťom, žijúcim dokonca v tzv. dvoch samostatných domácnostiach.

Prihliadajúc potom na jednotlivé hľadiska ukladania trestu vyplývajúce z ust. § 34 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majú na zreteli aj účel trestu, vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona a to ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a to, že trest má súčasne iných odradiť od páchania trestných činov a má zároveň vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, dospel krajský súd k záveru zohľadňujúc nepriaznivú prognózu nápravy obžalovaného, ktorý nie je schopný sa poučiť z doteraz uložených trestov spojených s odňatím slobody, že trest odňatia slobody na dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov) je trestom na nápravu obžalovaného tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie trestom primeraným.

Vzhľadom na to, že obžalovaný už vo výkone trestu odňatia slobody v posledných desiatich rokoch bol, bolo potrebné ho v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov potom krajský súd, keďže považoval odvolanie okresného prokurátora za dôvodné, výrok o treste zrušil a sám vo veci na podklade vykonaného dokazovania okresným súdom o druhu, ale hlavne výmere trestu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.